

Vi använder cookies för att förbättra funktionaliteten på våra sajter, för att kunna rikta relevant innehåll och annonser till dig och för att vi ska kunna säkerställa att tjänsterna fungerar som de ska.

[Läs mer](#)[Stäng](#)

DAGENS NYHETER.

En utskrift från Dagens Nyheter, 2020-04-25 09:51
Artiklens ursprungsadress: <https://www.dn.se/familj/dn-gratulerar-lena-cronqvist/>

Familj

DN gratulerar Lena Cronqvist

PUBLICERAD 2018-12-29

Konstnären Lena Cronqvist ställer ut gammalt och nytt inför 80-årsdagen. Foto: Anders Wiklund/TT

Lena Cronqvist må vara sparsam med sina ord, men säger desto mer via sin konst. Inför åttioårsdagen ställs ett urval av hennes arbeten ut - gammalt och nytt, sorg och livsglädje. "Jag målar för att jag inte kan prata" säger hon.

Det är dagen före lucia och Lena Cronqvist möter upp på Galleri Bohman Knäpper på Sturegatan i Stockholm. Inne i den lilla lokalen har hennes "Vita ark" redan hängts upp. Lena Cronqvist berättar att hon själv fick välja vad hon ville visa.

Första gången de ställdes ut var 2002, två år efter det att maken och författaren Göran Tunström hade gått bort. En av målningarna visar henne själv som håller Göran som ett litet barn i sin famn. Framför dem ligger vita oskrivna pappersark utlagda.

– De är kanske lite dystra för besökare, men jag tycker att de är bra. De uttrycker det jag ville säga.

Hon säger att även om sorgen efter maken var stor fanns aldrig något alternativ för henne till att fortsätta. Och där har arbetet varit en viktig del.

Vad gör du när du inte jobbar?

– Det finns mycket annat man måste göra. Städa avskyr jag. Det gör en jättebra städfirma åt mig. Men det finns en massa papper man ska svara på, räkningar och gud allt möjligt, säger hon och förklarar att efter att hon fått problem med synen har det blivit svårare.

– Usch, det är inte roligt.

Två skulpturer anländer till utställningen från hennes senaste arbete. Den mindre beskriver Lena Cronqvist som ”ett träd med en figur i”. Den större kallar hon för ”Flicka med paraply”. Den lilla flickans uppstudsiga min gör det svårt att inte dra på smilbanden.

Pjäserna är purfärska och kommer direkt från gjuteriet. Lena tar en trasa för att putsa upp lite glans i paraplyets vaxade yta.

– Fastän jag såg den i förrgår minns jag den som större, säger hon om den cirka en och en halv meter höga och hundra kilo tunga skulpturen.

Lena Cronqvists resa mot att bli en av Sveriges absolut främsta konstnärer började i Karlstad där hon växte upp med mamma, pappa och en lillasyster. Hemmet var borgerligt, men Lena har beskrivit sig som lite av en pojkflicka som gärna hängde ute med pappa, grävde eller var ute på sjön. Fortfarande trivs hon bäst ute i naturen och åker så ofta hon kan till huset på Koster som hon och Göran köpte på 1960-talet. Där odlar hon grönsaker, åker ut med roddbåten eller umgås med familj och vänner.

– Och så jobbar jag. Jag har byggt en jättebra ateljé där.

Som barn vantrivdes hon i flickskolan förutom när det var teckning. Det intresset höll i sig och under sommarlovet på gymnasiet gick hon en konstkurs i Bristol. Efter studenten blev det Konstfack och sedan Konstakademin.

Hennes förebilder var Siri Derkert, Vera Nilsson och Francis Bacon som alla använde sin konst för att förmedla tankar och känslor.

– Då härskade ju det informella måleriet och man skulle i stort sett låta betraktaren göra konstverket. Men Francis Bacon var en motvikt till alla fläckar som fanns.

Vad vill du själv med din konst?

– Det kan jag inte svara på. Jag hoppas att jag kan förmedla något, men jag uttrycker det jag ser sedan får betraktarna ta åt sig och se eller inte se.

– Jag målar ju för att jag inte kan prata... men jag har blivit bättre på det.

Vad har hänt?

– Göran var väldigt bra på att prata och på att fråga folk om alla möjliga och omöjliga saker. Så det var bara att lyssna.

1965, ett år efter studierna, hade Lena Cronqvist sin debututställning på dåvarande Galleri Pierre i Stockholm och blev direkt uppmärksammas för sina målningar. Så har det fortsatt. Samtidigt har priserna på hennes konst stigit i höjden. 2016 såldes hennes målning "Trolovningen" för mer än elva miljoner kronor.

– Det måste jag tänka bort. Man kan inte måla något och samtidigt tänka på det egendomliga priset.

Samtidigt är det väl skönt att du har kunnat leva på ditt arbete?

– Absolut, det är inte så många som kan det och som har det så bra som jag har det.

Du har varit verksam i mer än femtio år utan längre uppehåll. Var hittar du din energi?

– Det kan jag inte heller svara på. För mig har det handlat om att gå till ateljén och jobba. Man kan inte sitta hemma och vänta på inspiration. Jag växlar mellan olika medier och det är en hjälp. Har man visat grafik kan man måla sedan eller börja med skulptur. Det blir enklare att börja om då.

Lena Cronqvist

Fyller: 80 år den 31 december 2018.

Bor: Lägenhet i Stockholm. Sommarhus på Koster.

Familj: Sonen Linus Tunström och barnbarnet Ariel.

Gör: Är konstnär.

Aktuell: Med en utställning på Galleri Bohman Knäpper i Stockholm fram till den 13 januari.

Om att fylla 80: "Det vill jag inte tänka på. Jag känner mig inte som det så jag firar något som jag egentligen inte vill fira."

Så firar hon födelsedagen: "Först med utställningen. Sedan ska jag åka till Koster. Jag har bjudit in lite folk på nyårsaftonsmiddag."

Senast sedda film: "Jag har sett "Cold War". Den var fantastisk. Det svartvita gör det så tydligt och klart, det var ett stort plus. Färgfilm gör att det blir väldigt suddigt."

Ångrar: "Det finns en massa saker som inte har med måleri att göra. Som

att man kunde vara mer närvarande för sitt barnbarn till exempel. Det tycker jag blir alldeles för lite.”

TEXT

Lena Wreede/TT

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt